

[Povlsen.]

i Ryslunge, Lederen af det landskendte Orkester Fynske Musikanter, som ogsaa har givet Koncert her i København, og jeg har spurgt ham: Har vor nationale Opera i Forbindelse med Det kongelige Kapel nogen Betydning for Musiklivet i vort Folk? Og endvidere: Kan denne Betydning begrunde, at Operaen og Kapellet oprettholdes ved Statsstøtte? Hans Svar paa disse to Spørgsmaal vilde jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse fremføre her. Det lyder saaledes:

„Til Deres Spørgsmaal: „Har vor nationale Opera i Forbindelse med Det kongelige Kapel nogen Betydning for Musiklivet i vort Folk“? — vil jeg ubetinget svare „Ja“! De fortsætter og spørger: „Kan denne Betydning begrunde, at Operaen og Kapellet oprettholdes ved Statsstøtte“? Hertil kan jeg kun svare „Ja“. Jeg forstaar dog for saa vidt nok de mange herude, som aldrig direkte har haft noget ud af Opera og Kapel, og som derfor er tilbøjelige til at overse Betydningen af, at vi har disse Institutioner, at overse det, at indirekte har sikkert alle, der overhovedet interesserer sig for og tager Del i dansk Musikliv, meget mere ud af disse Institutioner, end man til daglig tænker over og regner med. For Musiklivet i sin Helhed vilde det i høj Grad føles som et Tab, en saare følelig Amputation, om vi skulde miste disse Institutioner. Naar jeg tænker paa Muligheden deraf, maa jeg føle det for skæbnesvangert for dansk Musikliv.

De af vore Komponister, som i Fremtiden vil føle Trang til og have Betingelser for at skrive Operamusik, vil være afskaaret fra at kunne faa saadanne opført paa Dansk, og de danske Operaer, som i Tidens Løb har været med til at præge dansk Tonekunst og dansk Musikliv, jeg nævner bare „Liden Kirsten“, „Drot og Marsk“ — ogsaa „Saul og David“ og „Mascarade“ vilde man dog nødvendig have skullet undvære i Fortid og i Fremtid —, og de Muligheder, som der dog maaske ligger gemt i fremtidig dansk Tonekunst, for en rig Fortsættelse af denne Musik.

Og dansk Tonekunst og den almindelige musikalske Standard herhjemme vilde være trangt stillet, om man f. Eks. skulde rejse til Kiel (den nærmeste tyske Opera) for at kunne høre Mesterværker som „Don Juan“, „Figaros

Bryllup“, „Orpheus og Eurydike“, „Car-men“ og mange andre.

Der vilde ogsaa savnes en væsentlig Baggrund for al Musikarbejde — ogsaa folkeligt — her til Lands, thi vor nationale Musikfølelse vilde lide et Skaar og faa en Svækkelse, som den næppe nogen Sinde forvandt.“

Dette skriver Komponisten Thorvald Aagaard, som har virkelig Myndighed til at udtale, hvad han her siger. Derfor mener jeg, man med fuld Ret kan hævde, at den kongelige Opera i Forbindelse med det kongelige Kapel har en uvurderlig Betydning for hele vort Land, og at det vilde være til ubodelig Skade, om de ikke skulde kunne opretholdes.

Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for de af Flertallet tiltraadte Ændringsforslag, og at man ved tredie Behandling stemmer for det saaledes ændrede Lovforslag.

Vesterager: Drøftelsen af en ny Plan for Det kongelige Teater har gennem Aarene været en stadig tilbagevendende Begivenhed i dette høje Ting, og det er ikke blot i de Aar, jeg har haft den Ære at være Medlem af det høje Ting, men vi fik jo oplyst for lidt siden, at det gik helt tilbage til Stænderforsamlingen. Det er altsaa saaledes, at hvis denne Begivenhed ikke indtraadte, kunde man næsten frygte for, at man kom ind i et Stykke tomt Rum, som man ikke vidste hvordan man skulde udfylde. Men der er sikkert ikke noget at frygte i den Henseende, det ser ud til, at vi stadig kan fortsætte.

Jeg skal ikke gøre Forsøg paa at gentage noget af alt det, der er sagt fra forskellig Side under disse Debatter, og selv om det ikke er forbudt at gentage sine egne Taler, skal jeg heller ikke gøre Forsøg paa dette, jeg skal kun gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger:

Det er altid blevet hævdet, hver Gang vi havde disse Debatter, at nu kom der en virkelig gennemgribende Ordning af Det kongelige Teater og en Ordning, som kunde holde. Det har stadig været gentaget Aar efter Aar, hver Gang der kom en ny Plan, at nu skulde det nok bære. Og det er det samme, der i nogen Maade gentager sig denne Gang. Men det har aldrig holdt endnu.

Paa nogle Medlemmers Vegne inden for Det konservative Folkeparti, nemlig de ærede Medlemmer Hr. Carlsen-Skiødt, Hr. Fibiger, Hr. Viggo Hansen, Hr. Lorentzen,